

Сборник съдебна практика

Дело C-367/11

Déborah Prete
срещу
Office national de l'emploi

(Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Белгия))

„Свободно движение на хора — Член 39 ЕО — Гражданин на една държава членка, който търси работа в друга държава членка — Равно третиране — Помощи за изчакване в полза на млади хора, търсещи първа работа — Отпускане, поставено в зависимост от обучение в продължение на не по-малко от шест години в приемащата държава членка“

Резюме — Решение на Съда (четвърти състав) от 25 октомври 2012 г.

1. *Свободно движение на хора — Работници — Равно третиране — Забрана на дискриминацията, основана на гражданство — Член 39, параграф 2 ЕО — Прилагане на тази разпоредба по отношение на лицата, търсещи работа*

(членове 12 ЕО и 39 ЕО)

2. *Свободно движение на хора — Работници — Равно третиране — Помощи за изчакване в полза на млади хора, търсещи първа работа — Отпускане, поставено в зависимост от обучение в продължение на не по-малко от шест години в приемащата държава членка — Недопустимост — Обосноваване — Липса*

(членове 18 ЕО и 39 ЕО)

1. Вж. текста на решението.

(вж. точки 21—28)

2. Член 39 ЕО не допуска национална правна норма, която поставя правото да се получават помощи за изчакване в полза на младежите, които за първи път търсят работа, в зависимост от условието заинтересованото лице да се е обучавало поне в продължение на шест години в учебно заведение на приемащата държава членка, ако това условие е пречка да се вземат предвид други представителни данни, годни да установят наличието на реална връзка между лицето, което иска да получава помощи, и съответния географски пазар на труда, и поради това превишава необходимото за постигането на преследваната с посочената разпоредба цел да се гарантира съществуването на такава връзка.

Наистина, такава правна уредба поставя посоченото право в зависимост от условие, което може да бъде изпълнено по-лесно от гражданите на съответната държава и поради това създава опасност главно гражданите на други държави членки да бъдат поставени в по-неблагоприятно положение.

Тази правна уредба би могла да бъде обоснована единствено ако чрез налагането на това условие националният законодател е искал да се увери в наличието на реална връзка между лицето, което иска да получава тези помощи, и съответния географски пазар на труда.

Това не е така, когато правна уредба не дава възможност при преценката на наличието на такава връзка да се вземат предвид обстоятелствата, че молителят, използвайки гарантираната на гражданите на Съюза по силата на член 18 ЕО свобода на придвижване, се е преместил в приемащата държава членка, за да установи там семейното си жилище, след като е сключил брак с гражданин на тази държава и е живял там известно време, както и обстоятелството, че е регистриран от известно време като лице търсещо работа, към една от службите по заетостта в същата държава членка, като същевременно предприема активни реални постъпки за намиране на работа в тази държава. Всъщност въз основа на тези различни обстоятелства може да се установи такава връзка.

(вж. точки 31, 33, 40, 46—48, 50 и 52 и диспозитива)